

Ess... y

by

ELIŠKA KÁNSKÁ, FILIP GAŽO, JAN REC

Cast

Milan Sikora:	Dominik Teleky
Lenka:	Barbora Goldmannová
Prague (Mr. Pokorný):	Ladislav Kolář
Moderator Alena Blažejovská:	Alena Blažejovská
Eliška Kánská:	Eliška Kánská
Filip Gažo:	Filip Gažo
Jan Rec:	Jan Rec

* Alena Blažejovská is the real moderator and dramaturgist of the Czech Radio.

Annotation:

The broadcasting of essays by students from Radio and Television dramaturgy and scriptwriting at Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno is suddenly interrupted by strange sounds. Mysterious voice is trying to connect with his management in Prague through the radio, he has an important message for them.

The fragments of their conversation are blending with student essays. Are we still listening to the announced show or do we a witness of something that should never have appeared on the air?

The radio play *Ess...y (Czech: Fej...t...n)* takes the form of a sensational radio drama. This term is used in the Czech context for radio plays which imitate common radio broadcasting and they build on the sensationality of the topic at the same time (*for example: The War of the Worlds by Howard Koch and Orson Welles*). This kind of radio drama respects the specificity of radio broadcasting.

This radio play is the project by students of Janáček Academy and it was broadcast by the Czech Radio Brno in the cultural magazine called Zelný rynek.

MODERATOR: This time I invited 3 students of radio screenwriting from Janáček Academy to the studio. I welcome Eliška Kánská,

ELIŠKA: Good afternoon,

MODERATOR: Filip Gažo,

FILIP: Afternoon.

MODERATOR: ...and Jan Rec.

JAN: Hello.

MODERATOR: All of you, if I'm not mistaken, have prepared an essay, right?

JAN: Yes, we have. We decided to stick to the same genre, because every single essay will be unique anyway. For example, mine will address the problem of digitalization of the world.

MODERATOR: And yours, Eliška? Filip?

ELIŠKA: I have prepared an essay about gardening for you.

FILIP: Mine is about my amusing visit to America.

MODERATOR: So, Filip, you can share your work with us now.

FILIP: There is always something to be excited about. Whether it's a new movie in the cinema, a free weekend, a holiday or a good friend's visit. Once, I was this excited to finally get the keys to my hotel room after the endless waiting. I had booked five days and four nights, but when I arrived there on the day my stay started, they told me there was some kind of a mistake. They sent me to sit down in the adjacent guest hall and relax after my tedious road, while they would try to solve my problem. I proceeded to the proposal and got there. It was empty, so nothing prevented me from occupying the (signal loss) longest sofa in the room. I sat down and exhaled. I pulled out my smartphone and waited.

frequency change

MILAN: Halo, Greenland calling Prague. Can you hear us? Halo, Greenland calling Prague. Can you hear us?

LENKA: Is your radio ready?

MILAN: Yeah, I called for the first time already. Nothing so far. Greenland calling Prague. No one is responding.

LENKA: Are you on the right frequency? You could be calling somewhere else.

MILAN: I got it set up as always. Never mind, turn it off, so we have a moment to settle the details.

frequency change

FILIP: ...then it was quite late for me to come back. Jaime was on the other side a long time ago and I reaffirmed my previous experience and couldn't believe without...

frequency change

MILAN: Halo, Greenland calling Prague, this is the Humpback Whale expedition. Please respond!

LENKA: Don't they have a lunch break now?

MILAN: I don't know, check the time shift. I'll try it again. Greenland is calling Prague.

LENKA: Yes, they're after lunch. Why are you so nervous?

MILAN: Aren't you nervous? We are about to serve them the discovery of the century.

LENKA: You see, so don't be foolish and turn it off, we'll try it in a moment.

MILAN: It can all go terribly wrong... Shouldn't we report in with a special code?

frequency change

FILIP: ...in fact, it was all just a game that was created on the fly and I just got into it accidentally. From that moment, it was clear that everyone was looking at the statue in front of me and I understood the...

frequency change

MILAN: We are calling Prague, please come in. Shouldn't we clarify what we are going to tell them one more time? Lenka? Where are you? I'm trying to connect with the management in Prague again.

LENKA: I just went for some snow, gonna melt it and make coffee. Want some?

MILAN: Yeah, thanks. The Humpback Whale calling headquarters, come in.

LENKA: When I was outside, I checked on Chang.

MILAN: How is he?

LENKA: Well, it looks...

frequency change

PRAGUE: Milan? Can you hear me?

frequency change

LENKA: ...in the same place.

MILAN: Did you hear it? I think we're catching them. Greenland calling Prague, can you hear us?

LENKA: So don't start stuttering or anything.

MILAN: You don't think they heard us, do you? I mean, before...

PRAGUE: I'll try to retune it and I'll be back in a moment.

frequency change

FILIP: ...that was much better and the endless waiting was getting shorter as the whole night was set up...

frequency change

PRAGUE: Halo, halo, can you hear me? It should be working. Milan? Lenka? Halo, Halo, Prague calling Greenland! What the hell are they doing...

MILAN: We can hear you. Can you hear us?

PRAGUE: Yes, I do.

LENKA: Hurray!

PRAGUE: Hurray! Now I just hope this whole connecting wasn't for nothing again.

MILAN: Come on...

PRAGUE: I'm sorry, Milan, but if there's anything, and the Chinese will find it...

LENKA: Don't worry, not gonna happen.

PRAGUE: How is it that you're so sure?

MILAN: Because the Chinese...

LENKA: Because the Chinese can't find something we've already found!

frequency change

JAN: ...mime, even though it is great and perfect for the bus, is not a requirement...

frequency change

MILAN: Halo? Are you there? Mr. Pokorný?

PRAGUE: Yeah, I'm here. I just hoped that if you found something that great, you would tell me what it is...

MILAN: Yesterday, on expedition, at the coordinates... Do you know the coordinates?

LENKA: I don't know them by heart. Let me get them...

PRAGUE: No, let it be, don't go anywhere, we'll see that in the report.

MILAN: Well, we found...

PRAGUE: What?

MILAN: We found ...someone in the ice...

PRAGUE: What?!

LENKA: Seriously! We don't know how old it is, but it looks quite old...

PRAGUE: But what? The connection dropped, I didn't understand.

LENKA: Milan said we found a person frozen in the ice.

frequency change

JAN: ...I'd rather watch the children who...

frequency change

PRAGUE: What? A person? What do you know about it?

MILAN: Nothing special. Just that it's a person and that it's frozen.

LENKA: It was a coincidence that we found it. We got lost in a snowstorm somehow. We were gonna have a look at the borehole when we stumbled because of his hand.

MILAN: I didn't stumble! You did.

LENKA: Yeah, I know. You started boring and I stumbled because of something. At the beginning I thought it's a frozen fox or something like that.

MILAN: I'd say that it actually was a frozen fooooooox! AAAA, you nasty bitch!

LENKA: Yeah, sure, I've just scalded him with coffee. But if you don't mind, I'll explain you the discovery now.

MILAN: You be quiet!

PRAGUE: Aha. That's strange. However, at least some progress after two years of vain research. I haven't experienced anything like that before. Send me the pictures and I'll forward them to find out if the freezed man is someone missing.

MILAN: Oh... pictures... Well, this is actually not something we currently have...

LENKA: So far. We thought that first of all it would be appropriate to inform you - to make it clear that this discovery is ours.

MILAN: Well, above all, we haven't managed to break him completely out of the ice yet... Actually not at all... To be honest, he is pretty deep...

LENKA: Exactly, boss, you should bear in mind that he is completely frozen! We haven't got enough blow dryers.

PRAGUE: I see. Then just continue doing your job and send me more information when possible. Okay? And be careful, as always.

LENKA: Of course, we'll go there to make the pictures as soon as possible. But sometimes there is a problem with signal so I'm not sure if it reaches immediately. However in following days undoubtedly. Right, Milan?

MILAN: Well, I'm not sure - that's the reason why are we calling via radio now. We'll do our best to deliver it somehow, but I'm afraid I can't promise anything... At least not in a certain deadline.

LENKA: Okay, then probably in following weeks. Oh, and one more thing, boss. We need some equipment, actually we're running out of some particular things. Could you please supply these things?

PRAGUE: We'll supply anything you need. Just make a list and send it with the pictures of discovery.

LENKA: We've already told you that we can't say when the pictures reach. But the equipment is something we need immediately.

PRAGUE: You say immediately? Okay. I'll call to Denmark today to ask them for shipping. Alright? What exactly do you need?

LENKA: Milan, would you tell the boss, what do we need? I'm gonna check the ammo and the food for snow dogs.

MILAN: Well, first of all we need something for dealing with the corp, when already found. We definitely have to mine it somehow out... So something useful for that. And regarding the rest... Wait, the list is supposed to be somewhere here... Okay, I've got it. So the supplies of fuel are in a very poor condition - both petrol and gas.

LENKA: Honey, we've already ran out of the dog food completely. At least we have enough ammo.

MILAN: So dog food as well.

frequency change

JAN: ...If you assume that I allow children to make fun of strange people in public transport, you are completely...

frequency change

PRAGUE: And how about your Chinese colleague? What does he say about the cooperation with our team? I hope he's not a spy!
(All Chinese scientists are)

MILAN: Well, China their local mission already... Am I right, Lenka?

LENKA: I'd never believe that the cooperation can be such a... What? Did you say anything, boss?

PRAGUE: Local mission already what?

MILAN: Well, I think that they've already cancelled it. I haven't seen Chang for a long time. But I have no information about it - maybe Lenka has.

PRAGUE: So does she?

LENKA: I'm sorry, I thought there was a noise outside. Who? Chang? I've seen him for the

last time a week ago. He said he was about to fish humpback whales to dry them. Shall we start caring about it more, Milan?

MILAN: I can see no reason, why should we care about it. After all, the Chinese mission was de facto completely independent...

PRAGUE: A week ago? This is quite a long time! Shouldn't we look for him? Send a helicopter or something like that. Did it happen before that he was away for such a long time?

LENKA: Well, he was always a loner. And above all, in my opinion this is something China should be concerned about. If I were you, I wouldn't worry about it, boss.

PRAGUE: He is actually my responsibility, because I have assigned him to you. Make sure he will call me when available.

MILAN: As far as I know, Chinese transported him over here on their own, I wouldn't be surprised if they take him from here on their own as well.

LENKA: But I'd rather talk about the frozen man than about an introvert humpback whale seeker.

MILAN: And moreover gook...

PRAGUE: Come on, stop calling him this way. He's a nice boy. At least he seemed to be, when he spoke to me.

MILAN: What's the problem?

LENKA: Actually it's pretty easy to hide many things, when the others can hear only your voice. You have to experience several days with someone to be able to judge him.

PRAGUE: Do you know something more than I do? How did he behave you all the time?

LENKA: Gosh, no. But we can't hear you properly now. Isn't over there anything disturbing the signal? Hey, Milan, don't you know what's going on with it? It's very noisy again.

PRAGUE: No, the problem is probably somewhere around you. Storm.

LENKA: Hallo? What did he say?

MILAN: I have no idea. Something about some tether...

LENKA: So it just dropped again? Great!

MILAN: Hallo! Nothing...

LENKA: Anyway, we've already been pretty successful. I think he noticed nothing.

MILAN: I can't understand why is he so interested in this Chang...

LENKA: Well, there is no-one else he should be interested in, so it's actually pretty logical. Don't think about it that much.

MILAN: Maybe it was us who should have been interested in him more...

LENKA: Don't you wanna start pitying him, do you?

MILAN: I meant talking to boss. You know, not to be suspicious...

LENKA: How something no-one knows about could be suspicious?

MILAN: Well because... ay, of course. He still just juggled those dried humpback whales anyway...

LENKA: But did you realize that we stood him for more than two years? Two years!

MILAN: Do you really think we stood him? Just have a look at him now!

LENKA: Okay, it's not a very pleasant view, but you know very well, that we had no other chance.

MILAN: Well, I'm glad, that he didn't start smelling thanks the freeze!

frequency change

JAN: ... and I thought to myself that this is not something I could easily accept; therefore, I decided to start dealing with it.

frequency change

LENKA: Did you say anything?

MILAN: No, it was on the radio.

LENKA: But this is not how our boss sounds like. What's wrong with it?

MILAN: But didn't he say that he's about to start dealing with something? Don't you think he heard us, do you?

LENKA: Hopefully not, but anyway, it bothers me that I don't know, who the fuck is that.

MILAN: So you think it's not Pokorný?

LENKA: I think it sounded like someone younger than he is.

MILAN: Then it's probably a trainee or someone like that, or? On the other hand, trainee can't really start dealing with something, can he?

LENKA: I don't know...

frequency change

JAN: ...you should get at least... just nine years...

frequency change

MILAN: WHAT??! Someone truly tries to threaten us!!!

LENKA: Just don't go crazy here! Hallo? Research station Greenland here. Who's there?

frequency change

JAN: ...all of them are hooked on these evil devices. I've been observing them for a while, but not even one of them...

frequency change

LENKA: Shouldn't we rather turn it off? I don't have a good feeling bout it.

MILAN: I know, but we can't just disconnect superiors. Otherwise our mission here could get unmissioned pretty quickly...

LENKA: You're right. Scientists in Greenland here. Expedition Humpback whale! Who are we dealing with?

MILAN: Hm, nothing, still silent over there... HÉÉÉY! CAN YOU HEAR US? Shit, they can't hear us...

frequency change

JAN: And just imagine that, those hooligans, those brats, they didn't even bother to...

frequency change

MILAN: What is he gabbing about?

LENKA: I have no idea. It makes no sense. Do you think someone is listening to us?

MILAN: Indee...

frequency change

JAN: ...what should I do in a bus?

frequency change

LENKA: I really think that it isn't message for us. What did he say about the bus or about what?

MILAN: And maybe could it be something like a troll? Is an April Fools' Day today?

LENKA: April Fools' Day today? We don't have got as big as time shift.

MILAN: Or maybe there was some party at Prague, wasn't there? They can't be serious...

LENKA: Well, if they have a party let them celebrate. And we may meantime...

frequency change

JAN: The simply watching of the world I consider like very productive activity.

frequency change

PRAHA: What? What do you mean by these big windows?

frequency change

JAN: ...virtual money or elimination of virtual cars...

frequency change

PRAHA: I don't understand what you are talking about.

frequency change

JAN: ...what a small boy has just told me...

frequency change

PRAHA: Are you speaking about me? Sikora, if this is a joke stop it immediately. I don't have time for joking.

frequency change

JAN: It is necessary to think about what to do unlikely this

frequency change

PRAHA: Different? I said something! And who are you? Oh my God! Who is speaking there?

frequency change

LENKA: I think it's someone different, it couldn't be from Prague.

frequency change

ELIŠKA: Growing abilities are something like a family treasure for us...

frequency change

PRAHA: Identify yourself! Please!

frequency change

ELIŠKA: I have been in touch with this reality ever since my childhood. My tenth birthday was a tree. Whole year, me and my siblings were preparing...

frequency change

PRAHA: To expedition in Greenland if you hear me I want to let you know that I am canceling this connection and I will try to restore it in 30 seconds.

frequency change

ELIŠKA: We were waiting for first tiny leaves with such excitement! But our enthusiasm was replaced by...

frequency change

LENKA: Perfect, now a woman is speaking.

MILAN: Tiny leaves? Now it really doesn't make a sense for me. It can't be a message for us.

LENKA: Wait a minute, I think, she definitely can't hear us.

frequency change

ELIŠKA: ...peas and strawberries. These are not so demanding plants...

frequency change

MILAN: But who can it be? This frequency should be safe.

LENKA: I don't care, Milan, turn it off. It's gonna be better. She's talking about strawberries.

frequency change

ELIŠKA: ...growing up I saw how important it was for me...

frequency change

MILAN: I hate this thing so much!

LENKA: I never liked this...thing...It looks like it was from the World War II.

MILAN: I never known if it is off. These buttons always lightening and these speakers connected to another button that this microphone. I would kill the man who invented this...

LENKA: He is absolutely death now.

MILAN: I think it's... Yes, it seems to be off...Did you speak about some food for dogs?

LENKA: Yes, I did. But...I think that we've really done a good job, he has no idea. What do you think, honey?

MILAN: Well, I think that we can't try to get Chang out from the ice...

frequency change

ELIŠKA: And that's the reason why I am trying something different this year – I've planted lettuce instead of geraniums, you know... They are very resistant plants I water them once in a while., I think. I hope I will have a . When I am looking forward to my future harvest the felling that

MODERATOR: This is the end of today's essays and I want to say thank you to my students who participated in this project.

The end.

Fej... t... n

AUTOŘI:

ELIŠKA KÁNSKÁ, FILIP GAŽO, JAN REC

Obsazení rolí

Milan Sikora:

Dominik Teleky

Lenka:

Barbora Goldmannová

Praha (Pokorný):

Ladislav Kolář

Moderátorka Alena Blažejovská:

Alena Blažejovská

Eliška Kánská:

Eliška Kánská

Filip Gažo:

Filip Gažo

Jan Rec:

Jan Rec

1. SCÉNA

- AB: Krásné odpoledne,... (*úvodní fráze Blažejovské*). Dnes jsem si pro vás připravila příjemnou novinku. Do živého vysílání jsem pozvala tři studenty rozhlasové scenáristiky z JAMU. Ve studiu vítám Elišku Kánskou,
- EK: Dobré odpoledne.
- AB: Filipa Gaža,
- FG: Dobrý deň.
- AB: ...a Jana Rece
- JR: Hezký den.
- AB: Vy jste si všichni, pokud se nepletu, připravili fejeton, že?
- JR: Ano. Rozhodli jsme se, že se budeme všichni držet téhož žánru, protože stejně bude každý jeden fejeton unikátní. Ten můj se bude kupříkladu týkat problému digitalizace světa.
- AB: A váš, Eliško? Filipe?
- EK: Já jsem si pro Vás připravila fejeton o zahradničení.
- FG: Môj bude hovoriť o o vtipnej návšteve v Amerike
- AB: Tak já vás tedy, Filipe, poprosím, abyste se s námi teď o svou práci podělil.

(HUDBA)

2. SCÉNA

Filip začíná číst svůj fejeton.

- FG: Vždy je na čo sa tešiť. Či už je to nový film v kinách, voľný víkend, dovolenka alebo návšteva dobrého kamaráta. Ja som sa takto raz tešil, kedy mi už konečne dajú kľúče od mojej izby v hoteli. Mal som rezervovaných päť dní a štyri noci, ale keď som tam prišiel v deň začiatku môjho pobytu, vznikla že vraj nejaká chyba. Poslali ma, nech si idem sadnúť do ved---šej haly pre host'ov a oddýchnem si po mojej únavnej ceste a oni sa zatiaľ pokúsia vyriešiť môj problém. Pristúpil som na návrh a pobral sa tam. Bolo tam prázdno a tak mi nič nebránilo v tom, a---by som - ---- -- tú napohľad naj---odlnejšiu po--v-u. Sadol----- -chol, -----.

Chrčení. Šum.

3. SCÉNA

Hlas postupně slábne, začíná šum. Koláž zvuků. Prolínají se dva hlasy (FG+MILAN), šumění, zvuky zapínání přístrojů??, zvuky nalévání kávy do ešusu,...

MILAN: Ha... al... ko... rah... se? ("Halo, Grónsko volá Prahu. Slyšíme se?" - a tímto způsobem posléze i fejeton)

4. SCÉNA

Zvuky hučení větru. Pleskání plachet stanu ve větru. Hučení plynového vaříče. Lidé si dýchají do zmrzlých dlaní.

MILAN: Halo, Grónsko volá Prahu. Slyšíme se?

tú, tú, tú-nikdo to nebere

LENKA: *(nejdříve trochu z dálky, přibližuje se)* Už máš připravenou vysílačku?

MILAN: Jojo, teď jsem volal poprvé. Zatím nic. Grónsko volá Prahu.

tú, tú, tú-opět nikdo

MILAN: Nikdo to nebere.

LENKA: A jsi na správné frekvenci? Nevoláš třeba někam jinam?

MILAN: Mám to naladěné jako vždycky. Nevadí, vypni to, ať máme ještě chvíli, abychom si doladili detaily.

Pípnutí ohlašuje vypnutí vysílačky.

5. SCÉNA

Šumění.

FG: --tedy už bolo pomerne neskoro na to, aby s---- vrátil. Jaime už bol dávno na druhej strane a ja som si znova potvrdil predchádzajúcu sk----- - -kázal som uveriť bez toho, a---om o -om...

6. SCÉNA

Šumění se prolne do větru v Grónsku.

MILAN: Halo, Grónsko volá Prahu, tady výzkumná expedice Keporkak (*NEBO JINÉ JMÉNO*). Ozvěte se prosím!

tú, tú, tú-druhá strana zůstává hluchá

LENKA: Nemají náhodou pauzu na oběd?

MILAN: Nevím, zkontroluj časový posun. Já to ještě jednou zkusím. Halo, voláme Prahu.

tú, tú

LENKA: Už by měli mít po obědě. Proč jsi tak nervózní?

MILAN: Ty snad nejsi nervózní? Právě se jim chystáme naservírovat objev století.

LENKA: No vidíš, tak nešil a vypni to. Zkusíme to za chvíli.

MILAN: Může se to tak neskutečně zvrhnout.

Odmška

MILAN: Nemáme se třeba hlásit pod nějakým speciálním kódem?

7. SCÉNA

Šumění.

DALŠÍ POKRAČOVÁNÍ FEJETONU.

FILIP: Popravde to bola všetko len hra, ktorá vznikla za behu a ja som sa do nej len náhodne dostal. Od toho momentu mi bolo jasné, že sa všetci naokolo dívali na sochu predom mnou a chápali tú ne...

8. SCÉNA

Šum, chrčení a vítr.

MILAN: Voláme znova Prahu, prosím, ozvěte se.

tú-tú-tú

MILAN: Neměli bychom si ještě jednou ujasnit, co jim chceme vlastně říct?

Ticho.

MILAN: Leni? Kde jsi? Zase se snažím spojit s vedením v Praze.

LENKA: Jenom jsem šla pro trochu sněhu, rozpustím ho a udělám kafe. Dáš si taky?

(zvuk drolení sněhu/ledu do ešusu a zažihání plynového vařiče)

MILAN: Jo, rád. *(pomlka)* Keporkak volá velitelství, ozvěte se.

LENKA: Když už jsem byla venku, tak jsem zkontrolovala Čanga.

MILAN: A jak na tom je?

LENKA: No, vypadá to...

Rozhovor přeruší pípání a šum. Ozývá se hlas z ústředí.

PRAHA: Haló, Milane? Slyšíme se?

Šum, chrčení a do toho konec rozhovoru LENKY a MILANA.

LENKA: ...pořád na stejném místě.

Hlasy se už budou ozývat zřetelněji.

MILAN: Slyšelas? Myslím, že už je chytáme. Grónsko volá Prahu, rozumíte nám dobře?

LENKA: *(šeptem)* Tak hlavně nezačni koktat nebo tak něco.

MILAN: *(taky šeptem)* Myslíš, že nás slyšeli?

PRAHA: Vypadáváte nám. Zkusíme to ještě přeladit a za chvíli se spojíme znova.

9. SCÉNA

Z šumění zazní úryvky fejetonu.

FILIP: ...to bolo omnoho lepšie a nekonečnosť čakania sa krátila, keďže na ďalšiu noc bola nachystaná celá...

10. SCÉNA

Šumy, téměř žádné zvuky v pozadí

PRAHA: Halo, Halo, slyšíte nás? Už by to mělo fungovat. Milane? Lenko?!

Šum, na chvíli se zase ozve pár slov z fejetonu

PRAHA: Halo, Halo, Praha volá Grónsko! *(bokem=tišeji, méně zřetelně)* Hergot, co tam s tím zase dělají...

Šum

MILAN: ... ás sly... íme, co ... y? Sly... íte nás? (My vás slyšíme, co vy? Slyšíte nás?)

Zvuk bude ještě chvíli vypadávat, ale tyto technické nedostatky nebudou nijak zásadněji bránit porozumění.

PRAHA: Jo, slyšíme.

LENKA: Hurá!

PRAHA: No hurá! Jenom, abychom se zase nespojovali zbytečně.

MILAN: Ale no tak...

PRAHA: Promiň Milane, ale jestli tam něco je a najdou to ti Číňani...

LENKA: Neboj, to se nestane.

PRAHA: Kde bereš tu jistotu?

MILAN: Protože Číňani...

Lenka: *(skočí mu do řeči)* Protože Číňani nemůžou najít něco, co už jsme našli my!
Na lince ticho, posluchač slyší ruchy, šumy, možná slabě fejeton.

MILAN: Haló? Jste tam? Pane Pokorný?!

Praha: Jó, jsem tady. Jenom jsem doufal, že když jste teda něco tak skvělého našli, že mi řeknete, co.

Šum se občas kryje s řečí.

MILAN: No, my jsme včera při průzkumném vrtu na souřadnicích... *(tišeji)* Nemáš u sebe ty souřadnice?

LENKA: *(stejně tak tiše)* Tady ne. Vydrž, já pro to skočím

Šum.

PRAHA: Prosím vás nikam nechod'te, to my si už potom přečteme ve zprávě.

MILAN: No, tak prostě jsme našli...

Šum.

PRAHA: Cože??!

LENKA: No vážně! Zatím nevíme, jak je to starý, ale vypadá to, že asi docela dost...

PRAHA: Ale co? Hrozně mi teď šumíte, nerozuměl jsem.

LENKA: Milan říkal, že jsme našli nějakýho člověka zamrzlýho v ledu!!!

11. SCÉNA

Šum, ruchy, fejeton

HONZA: Pantomima, i když je skvělá a pro autobus se výborně hodí, není podmínk...

12. SCÉNA

Šum, ruch, vrzání, vítr.

PRAHA: Cože? Člověka? Co o něm víte?

MILAN: Nic moc. Jenom to, že je to člověk a že byl zamrzlý v ledu.

LENKA: Našli jsme ho shodou okolností. Tak trochu jsme zabloudili ve sněhové vánici, když jsme kontrolovali vrt a pak jsme zakopli o jeho ruku.

MILAN: Já nezakopl. To ty jsi zakopla.

LENKA: Jo, já vím. Ty jsi začal vrtat a já o něco zakopla. Prvně jsem si myslela, že je to

zmrzlá liška nebo tak něco.

MILAN: Řekl bych, že to **byla** zmrzlá liškaaaaaaaa!...

Zvuk polííí kafem.

MILAN: ...AAAAAAAAAA

LENKA: Ano, opařila jsem ho právě kafem a s dovolením vám teď vysvětlím, jak to bylo s tím nálezem.

MILAN: *(syčí bolestí, je stále ještě opařen)* Ticho budeš!

Šum.

PRAHA: Aha. To je divný, ale po dvou letech marného bádání aspoň něco. Já jsem se s tímhle ještě nesetkal. Pošlete mi fotky a rozpošlu je, jestli to není někdo z neznámých.

Milanovo sykání bolestí.

MILAN: A jo... *(syčí bolestí, je stále ještě opařen)* fotky... Tak ty zrovna úplně nemáme...

LENKA: *(skočí mu do řeči)* Zatím. My jsme si totiž říkali, že by bylo dobře, abyste to věděli jako první, aby bylo jasné, že jsme ten nález udělali my.

MILAN: *(ze začátku trochu ještě syčí bolestí)* No a hlavně jsme ho ještě nedostali z toho ledu úplně ven... Vlastně vůbec... On je jako dost hluboko...

LENKA: No právě, šéfe, vždyť je zamrzlej. Tolik fénů tu nemáme.

PRAHA: A jo. Tak prostě dělejte svoji práci a až budete moct, pošlete mi víc informací. Jo? A dávejte si bacha, jako vždycky.

MILAN: Jo!

LENKA: Určitě, jak to půjde tam zajdeme a nafotíme vám to. Jen tady občas máme problém se signálem, tak nevím, jestli dojdou hned. Ale v nejbližších dnech to určitě bude. Že, Milane?

MILAN: No já nevím, proto taky teď voláme přes vysílačku. Pokusíme se to nějak dodat, ale nic neslibuju... Alespoň ne v žádné lhůtě.

LENKA: Tak asi spíš v nejbližších týdnech. Jo a šéfe, potřebovali bychom nějaký další vybavení, už nám dochází pár věcí. Můžete nám něco poslat, prosím?

PRAHA: Pošleme vám co budete potřebovat. Napište seznam a zašlete to pak i s fotkami objevu.

LENKA: Vždyť jsme vám říkali, že nevíme, kdy ty fotky dojdou. Ale to vybavení potřebujeme už teď.

PRAHA: Už teď, jo? Tak dobře. Zavolám dnes do Dánska, ať vám to tam přivezou. V pořádku? Co všechno potřebujete?

LENKA: Milane, nadiktuj šéfovi, co potřebujeme. Já zatím skočím zkontrolovat, jestli nám nedošly náboje a žrádlo pro sněžný psy.

MILAN: No tak hlavně bychom potřebovali nějak zaopatřit tu mrtvolu, když už jsme ji našli. Určitě ji budeme muset nějak vykutat... Takže něco na to. A co se týče toho zbytku... Moment, mám tady někde seznam...

Odmlka, přehrabování v papírech, vítr, pleskání plachty.

MILAN: Už to mám. Tak máme celkem žalostné zásoby paliv - jak benzínu, tak plynu...

LENKA: (*zdálky*) Zlato, žrádlo pro psy už došlo úplně. Nábojů máme zatím dost.

MILAN: Tak taky žrádlo pro psy.

Šum, ruch, káva, limonáda, čaj, rum, fejeton.

13. SCÉNA

(*ŠUMY*)

FEJETON, ÚTRŽKY

HONZA: ...se vám zdá, že připouštím, aby si děti dělali legraci z ostatních lidí v mhd, máte naprostou...

14. SCÉNA

(*Vítr, vzdálený štěkot psů, plachty,...*)

PRAHA: A co váš kolega z Číny? Co říká na spolupraci s českým týmem? Doufám, že to není špion.

MILAN: No Číňani už tu svoji zdejší misi... Je to tak, Leni?

LENKA: Nikdy bych nevěřila, že ta spolupráce bude taková... Cože, říkáte něco, šéfe?

PRAHA: Zdejší misi co?

MILAN: No já mám pocit, že ji už ukončili. Už jsem tady Čanga dlouho neviděl. Ale nemám žádné zprávy, možná to bude vědět Lenka.

PRAHA: A ví?

LENKA: Omlouvám se, měla jsem pocit, že je venku nějaký hluk. Koho? Čanga? Tak toho jsem viděla naposledy před týdnem, říkal, že jde lovit keporkaky, aby je mohl nasušit. Začneme to řešit nějak víc, Milane?

MILAN: Nechápu, proč bychom ho měli řešit. Vždyť ta čínská mise byla de facto úplně samostatná...

PRAHA: Před týdnem? Hele, to už je celkem dlouho. Neměli bychom se po něm poohlídnout? Poslat tam vrtulník nebo něco. Stalo se to už předtím, že byl dlouho

pryč?

- LENKA: No, on byl vždycky takovej samotář. Ale hlavně si myslím, že je to spíš starost Číňanů, být váma, tak se tím moc nevzrušuju, šéfe.
- PRAHA: On je v podstatě má zodpovědnost, když jsem ho k vám přiřadil. Zajistete, ať se mi pak ozve.
- MILAN: No pokud vím, tak si ho sem Číňani dopravovali sami, nedivil bych se, kdyby si ho i sami zase odvezli.
- LENKA: Radši bych se teď věnovala tomu zmrzlíkovi, než nějakýmu introvertnímu hledači keporkaků.
- MILAN: A ještě k tomu šikmookému...
- PRAHA: Ale no, neříkej mu tak. Je to fajn kluk. Teda, zdál se být, když jsem s ním mluvil.
- MILAN: Však co je na tom?
- LENKA: Ono po hlase se dá lecos zakrýt. Člověk musí s tím druhým prožít pár dní na živo, aby ho mohl soudit.
- PRAHA: Víte něco víc než já? Jak se k vám choval celou tu dobu?
- LENKA: Kdepak. Ale zase vás špatně slyšíme. Nemáte tam něco, co ruší signál? Milane, nevíš, co s tím je, nějak to tam šumí?
- PRAHA: Ne, to bude asi u vás. Bouřka.
- LENKA: Haló? Cože říkal?
- MILAN: Netuším. Něco o jakémsi úvazu...
- LENKA: Takže nám už zase vypadl? Skvělý.
- MILAN: H-A-L-O!

Chvilí ticho, plachta pleská.

15. SCÉNA

Pleskání plachet, vítr, může se přidat i déšť na plachtě.

- MILAN: Nic...
- LENKA: Zatím se nám to docela daří. Myslím, že nic nepoznal.
- MILAN: Nechápu, proč se o toho Čanga tak zajímá...
- LENKA: Není tu nikdo jinej, o koho by se měl zajímat, takže je to vlastně logický. Nepřemýšlej nad tím tolik.
- MILAN: Možná jsme se spíš my o něj měli více zajímat...

LENKA: Nechceš toho teď začít litovat, že ne?
MILAN: Já myslím jako před šéfem, aby to nebylo podezřelé...
LENKA: Jak by mohlo být podezřelý něco, o čem nikdo neví?
MILAN: No jako... no jasně. On si stejně jenom pořád žužlal ty svoje sušené keportkaky...
LENKA: Dochází ti, že jsme to tady s ním vydrželi přes dva roky? Dva roky!
MILAN: Máš pocit, že jsme to s ním vydrželi? Vždyť se na ňho teďka podívej!
LENKA: Není to úplně hezkej pohled, ale stejně dobře víš, že nám nic jinýho nezbývalo.
MILAN: Já jsem alespoň rád, že díky tomu mrazu nezačal smrdět!

Šum, fejeton.

JR: ... a říkám si, že tohle není něco, s čím bych se mohl jen tak smířit. Rozhodl jsem se proto, že to začnu řešit.
LENKA: Říkal si něco?
MILAN: Ne, to šlo z vysílačky.
LENKA: Ale takhle přece nezní náš šéf. Co s tím může být?
MILAN: Neříkal náhodou něco o tom, že se chystá něco řešit? Nemyslíš, že nás třeba slyšel nebo tak?
LENKA: Snad ne, ale spíš mě trápí, že nevím, kdo to, do háje, vůbec je.
MILAN: A myslíš teda, že to není Pokorný?
LENKA: Případá mi, že měl takovej mladší hlas.
MILAN: Tak je to asi nějaký stážista nebo tak něco, ne? Jenže co ten by zase mohl řešit, žejo...
LENKA: No to nev...
JR: ...dostat...
LENKA: ...ylo...
JR: ...pouhých devět let...
MILAN: COŽE???! Tady nám někdo regulérně vyhrožuje!!!
LENKA: *(tiše k Milanovi)* Nešil! *(normálně)* Haló? Tady výzkumná stanice v Gronsku. Kdo tam?
JR: ...všichni... *(šum)*...přilepení na těch ďábelských přístrojích. Chvíli je všechny pozoruju, ale ani jeden z nich...
LENKA: Hele, nevypneme to radši? Mně se to nějak nelíbí.

MILAN: No jo, jenže my přece nemůžeme jenom tak odpojit svoje nadřízené. To by tady ta naše mise mohla taky celkem rychle domisovat...

LENKA: Máš pravdu. (*hlasitěji*) Tady vědečtí pracovníci z Gronska. Expedice Keporkak! S kým máme tu čest?

MILAN: Hm, nic, pořád ticho... HÉÉÉJ! SLYŠÍTE NÁS? Sakra, oni nás neslyší...

16. SCÉNA

TICHO a postupně jako z dálky...

JR: A jen si to představte, ti raubíři, ti spratci se ani neobtěžovali...

MILAN: Co to mele?

LENKA: Netuším, vůbec to nedává smysl. Myslíš, že nás slyší?

MILAN: No prá...

Šum.

JR: ...co taky má člověk dělat v autobuse?

Šum.

LENKA: Mám vážně pocit, že to s námi nemá co dělat? Co to mele o nějakým autobusu, nebo co?

MILAN: A není to nějaký troll? Není třeba apríl nebo tak něco?

LENKA: Apríl dneska, jo? Tak velkej časovej posun tu fakt nemáme.

MILAN: Nebyla v Praze třeba nějaká oslava? Vždyť to přece nemůžou myslet vážně...

LENKA: Pokud mají oslavu, tak je necháme slavit a můžeme se zatím...

Šum.

17. SCÉNA

Šum.

JR: Prosté pozorování světa ubíhajícího za velikými okny vnímám jako velice produktivní činnost...

Šum.

PRAHA: Halo? Cože? Jak to myslíte veliká okna?

Šum.

JR: ...virtuálních mincí či s likvidací virtuálních automobilů.

PRAHA: Nerozumím, o čem to mluvíte.
JR: ...co mi právě onen malý oškvarek řekl...
PRAHA: To jako já? Jestli to je žert, Sikoro, tak s tím okamžitě přestaňte!!! Na tohle nemáme čas.
JR: ...je zapotřebí přemýšlet. Je třeba uvažovat nad tím, co se dá všechno dělat jiného...
PRAHA: Jiného? Něco jsem snad říkal! A kdo to vůbec je? Kdo to tam ksakru mluví?!

Šum.

18. SCÉNA

Šum.

LENKA: To musí být někdo jinej, to nemůže být od nás.

Šum.

EK: Pěstitelské vlohy se v naší rodině dědí...

Šum.

PRAHA: Identifikujte se, prosím.

EK: Jsem s tímto jevem konfrontována už od dětství, vždyť dárkem k mým prvním kulatinám byl strom ...

PRAHA: Cože? To je nějaký vtíp? Strom?

EK: ... rok jsme s mladšími sourozenci pod vedením dědečka...

PRAHA: Expedici v Gronsku, pokud mě slyšíte, berte na vědomí, že přerušuji spojení a pokusím se ho znovu obnovit za třicet sekund.

Šum.

EK: ... s posvátnou úctou čekali na první lístečky. Nadšení ze zárodků vystřídala...

LENKA: Skvělý, teď do toho zase mluví nějaká ženská, pro změnu.

MILAN: Lístečky? Teď už to fakt přestává dávat smysl, to nemůže být pro nás.

LENKA: Hele, já myslím, že nás rozhodně neslyší.

EK:hrášek a jahody. Vcelku nenáročné to rostlinky...

MILAN: Ale kdo to může být? Vždyť tahle frekvence měla být přece bezpečná?

LENKA: Kašli na to, Milane, a radši to už vypni. Mele něco o jahodách.

MILAN udělá něco, zvuk tlačítka nebo něco. Chvilí je ticho, ale pak se znovu ozve fejeton.

EK: ... s přibývajícím věkem jsem začínala chápat, jak cennou lekcí pro mě...

MILAN: Jak já tuhle věc nenávidím!

LENKA: Mě ten se ten krám nikdy nelíbil. Vypadá jak z druhý světový války.

MILAN: Já nikdy nevím, jestli je to fakt vypnuté... ty kontrolky nesvítí a ještě k tomu se repráky pouští jinde než mikrofon. Zabil bych toho, co to vymýšlel...

LENKA: Ten už je mrtvej, rozhodně!

MILAN: *(smích, nebo možná spíš úchecht)* Zdá se, že už to... *(odmlka, poklepání na mikrofon)* ...Vypadá to vypnutě...

Štěkot psů, je slyšet až úplně do konce SCÉNY.

MILAN: Tys říkala, že došlo žrádlo pro psy, vid'?

LENKA: *(nepřítomně)* No jo. *(zamyšleně)* Ale řekla bych, že se nám to podařilo docela dobře, co myslíš, zlato?

MILAN: No já myslím, že už Čanga snad ani nebudeme muset vyhrabávat...

Štěkot psů.

19. SCÉNA

Šum, který postupně přejde v předčítání fejetonu.

EK: A tak to letos zkouším zase jinak. Mám v truhlíku za oknem malé saláty místo muškátů. Sem tam je zaliju a zatím odolaly jak třem zmrzlým, tak občas spalujícímu slunci. Tak snad mi nevykvetou. Když pozoruji svou úrodu, začínám mít pocit, že můj záložní plán s biofarmou možná neztroskotá na mé neschopnosti cokoliv vypěstovat.

AB: Tímto končí naše dnešní pásmo fejetonů a já děkuji všem svým studentům, kteří svými výtvary zpestřili naše dnešní odpoledne. Budu se na vás těšit zase příští týden.

Konec